

Títol: *El Mercader*

Subtítol: *Segle XIV. El despertar d'una nova Barcelona.*

Autora: Coia Valls

Col·lecció: Històrica

Contra

Durant l'Edat Mitjana, Barcelona és una ciutat plena d'oportunitats, el centre comercial de la Corona d'Aragó, capaç d'il·lusionar els qui hi arriben per primera vegada. Jaume Miravall, un home hàbil i carismàtic, arriba a la ciutat procedent de Reus per convertir-se en mercader i travessar els mars a la recerca de nous mercats, aventures i coneixements.

En Jaume, la seva dona Elvira i la seva germana Margarida, així com molt aviat els seus fills –l'Alèxia, en Narcís i l'Abelard- i fins i tot la seva amant, l'aristòcrata Blanca de Clarà, trobaran que Barcelona també es un indret on la misèria, la traïció, la maldat i la mort formen part indissoluble del paisatge.

Amb Barcelona com a gran escenari, però també València, Tortosa o les exòtiques Cefalú i Alexandria, aquesta novel·la ens parla de les immenses dosis d'esforç i d'esperança que necessitem per aconseguir els nostres somnis, de com ens aixequem per continuar caminant fins i tot quan ja tot sembla perdut.

Un meravellós retaule d'una ciutat i d'una època de la que encara en som hereus.

Solapa 1

Coia Valls (Reus, 1960) és escriptora i professora d'Educació Especial i Logopèdia. Ha publicat la novel·la *La princesa de jade* (2010), premi Néstor Luján de novel·la històrica, a més de nombrosos contes i relats en volums col·lectius. En el món de la literatura infantil han vist la llum *Marea de lletres que maregen* i la novel·la juvenil *L'Ombra dels oblidats*. Manté a la xarxa el bloc *El quadern taronja*.

Solapa 2

En Jaume gaudia del bullici que trobava al carrer Argenteria durant les primeres hores i de la vida una mica diferent que es respirava al plaça Montcada, menys abocada a l'exterior, més privada. Alguns nobles i comerciants s'hi construïen cases que més mereixien ser esmentades com a palaus; de vegades es quedava embadocat davant la perícia dels mestres d'obres o l'elegància dels cavalls que sortien d'algun pati. Però el que de veritat li fascinava era aquell silenci que sortia d'algunes cases principals i t'embolcallava, com si fos una invitació o, potser, un retret.